

Resolució 763/2019, de 4 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 672/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Plans per a la participació ciutadana al Consell Rector de l'IMPD.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: El dret d'accés a la informació pública empara l'obtenció d'informació preexistent a la sol·licitud i que es trobi en poder de l'Administració sol·licitada. Així, podria emparar l'accés als plans sol·licitats per la persona reclamant, si aquests plans existissin documentats prèviament a la sol·licitud; però, si com sembla ser el cas, els esmentats plans no existeixen documentats a la seu municipal i el que hauria de fer l'Ajuntament és confeccionar-los i aprovar-los per tal de satisfer la sol·licitud, aleshores el que es demana a l'Administració municipal va substancialment més enllà del simple accés a la informació pública i no té empara en el dret d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Ajuntament. Persones amb discapacitat. Participació ciutadana. Reclamació contra silenci. Silenci administratiu. Informació pública. Dret d'accés a la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 25 d'octubre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 672/2019, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a informació pública indicada a l'antecedent 2. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 de setembre de 2019 la persona reclamant es dirigeix a l'Alcaldessa de Barcelona per a posar de manifest la manca de transparència en un funcionament del Consell Rector de l'IMPD i sol·licitar conèixer quins plans té l'Ajuntament de Barcelona per a incrementar la participació ciutadana a les reunions del Consell Rector de l'IMPD (per exemple: acceptar públic, streaming, publicitat de les reunions, etc.). Demana rebre la informació per escrit, a la seva direcció postal.
3. La Reclamació presentada el 25 d'octubre de 2019 indica que la persona reclamant no hauria obtingut una resposta municipal a la seva sol·licitud.
4. El 30 d'octubre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient administratiu de la sol·licitud d'informació de la que deriva

la Reclamació i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la Reclamació.

5. El 25 de novembre de 2019 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Barcelona. Argumenta que la sol·licitud no demana informació pública, en el sentit de l'article 2.b LTAIPBG, d'informació en poder de l'Administració, sinó els plans de futur o el posicionament municipal davant un tema determinat. L'informe municipal també acredita haver facilitat a la persona reclamant una resposta argumentada a la seva sol·licitud. En conseqüència, l'Ajuntament demana a la GAIP la desestimació de la Reclamació, sobre la base dels articles 2 i 18 LTAIPBG, perquè el que es sol·licita no és informació pública; subsidiàriament, demana que la GAIP declari la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació, perquè l'Ajuntament acredita haver facilitat la informació sol·licitada a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret*

d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Inadmissió de la Reclamació

Té raó l'informe municipal quan afirma que l'objecte demanat a la sol·licitud no és informació pública, en el sentit que defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, sinó quelcom diferent, l'obtenció del qual no té empara en dret d'accés a la informació pública, ni pot ser garantit per aquesta Comissió. El dret d'accés a la informació pública empara l'obtenció d'informació preexistent a la sol·licitud i que es trobi en poder de l'Administració sol·licitada. Així, podria emparar l'accés als plans sol·licitats per la persona reclamant, si aquests plans existissin documentats prèviament a la sol·licitud; però, si com sembla ser el cas, els esmentats plans no existeixen documentats a la seu municipal i el que hauria de fer l'Ajuntament és confeccionar-los i aprovar-los per tal de satisfer la sol·licitud, aleshores el que es demana a l'Administració municipal va substancialment més enllà del simple accés a la informació pública i no té empara en el dret d'accés a la informació pública.

En conseqüència, la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP, segons el qual és procedent la inadmissió de les reclamacions davant la GAIP si no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

D'altra banda, els antecedents també acrediten que l'Ajuntament ha ofert a la persona reclamant una resposta completa a la seva sol·licitud, motiu pel qual procediria finalitzar la Reclamació per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, en cas que hagués sigut procedent la seva admissió.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de desembre de 2019, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 672/2019 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.